

SKAŁA

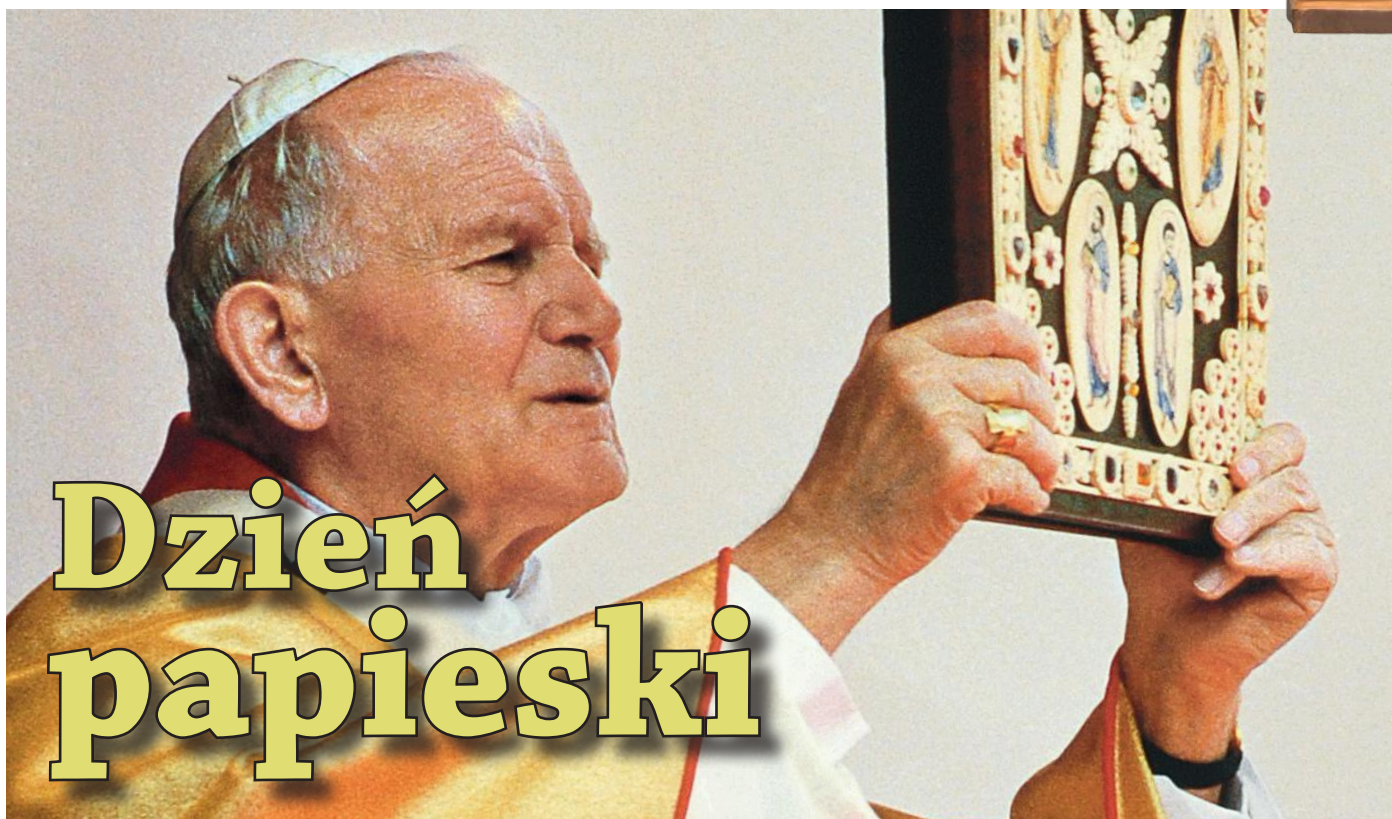

Dwudziesta Dziewiąta Niedziela zwykła

16 października 2022

12(488)

GAZETA DOSTĘPNA NA WWW.SWLUKASZ.WAW.PL

Dzień papieski

Oto Słowo Pana

Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie? (Łk 18, 8).

Dzisiejsze Słowo Boże zwraca naszą uwagę na wytrwałość w modlitwie. Jest to bardzo aktualne i potrzebne Słowo właśnie dla nas, którzy jesteśmy niecierpliwi i natychmiast chcemy widzieć efekty naszego działania, również w sferze duchowej, a więc także owoce swojej modlitwy. Jezus objawia Ojca, który słucha nas i pragnie naszego dobra i szczęścia. Może nieco dziwny wydaje się przykład niesprawiedliwego sędziego, przytoczony w dzisiejszej Ewangelii, który nie chciał wziąć w obronę wdowy przychodzącej do niego z prośbą o interwencję przed przeciwnikiem... Decyduje się on jednak okazać pomoc z powodu jej natarczywości, a nie z dobrej woli i właściwego wypełniania swoich zadań. Pytanie i natychmiastowa odpowiedź Jezusa: *A Bóg czyż nie weźmie w obronę swoich wybranych, którzy dniem i nocą wołają do Niego, i czy będzie zwlekał w ich sprawie? Powiadam wam, że prędko weźmie ich w obronę.* (Łk 18, 7 – 8). Na przykładzie owej wdowy Jezus tłumaczy swoim uczniom potrzebę wytrwałości w modlitwie, pokazując, że skoro ludzie niesprawiedliwi wypełniają swoje zadania z powodu czyjegós nachodzenia i nieustępliwości, dla przysłowiowego „świętego spokoju”, to o ileż bardziej Bóg, który jest sprawiedliwy i kochający...

Przykład wytrwałości pojawia się również w pierwszym czytaniu z Księgi Wyjścia, gdzie Jozue walczy z Amalekita-

mi, wspierany modlitwą wstawienniczą Mojżesza. Gdy ręce Mojżesza były wzniesione wysoko w górę, wówczas Jozue wygrywał, natomiast gdy Mojżesz słabł, jego ręce omdlewały i padały, wówczas słabły w walce również wojska Izraelitów. Dopiero gdy ręce Mojżesza były wsparte na Aaronie i Churze, i były wysoko wzniesione ku Bogu aż do samego wieczora, Jozue i Izraelici pokonali przeciwników.

Niesamowita jest moc wytrwałej modlitwy wstawienniczej. Nie wolno się poddać i zniechęcić. Trzeba ufać i wierzyć do samego końca, choćby wbrew wszystkim przeciwnościom. Dlatego Jezus na zakończenie dzisiejszej nauki ewangelicznej stawia bardzo niepokojące pytanie. Jakby chciał „wsadzić kij w mrowisko...”, by pobudzić nas do żywej reakcji. *Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?* Myślę, że jeżeli ode mnie i od Ciebie zależeć będzie odpowiedź na to pytanie oraz łaskawość i miłosierdzie Zbawiciela i Boga Ojca, który ze względu na dziesięciu sprawiedliwych nie zniszczył Sodomy (por. Rdz 18, 20 – 33), to może i ze względu na naszą wiarę będzie miłosierny i łaskawy przy końcu świata lub końcu naszego życia i skróci nam męki i tęsknoty za Jego miłością podczas cierpień czyścących???

ks. Konrad

EWANGELIA NA CO DZIEŃ 16 - 22 X 2022

16 października 2022 - XXIX Niedziela zwykła

(Łk 18, 1-8)

17 października 2022

poniedziałek - wspomnienie św. Ignacego Antiocheńskiego, biskupa i męczennika

(Łk 12, 13-21)

Ktoś z tłumu rzekł do Jezusa: «Nauczycielu, powiedz mojemu bratu, żeby się podzielił ze mną spadkiem». Lecz On mu odpowiedział: «Człowieku, któż Mnie ustanowił nad wami sędzią albo rozjemcą?» Powiedział też do nich: «Uważajcie i strzeżcie się wszelkiej chciwości, bo nawet gdy ktoś ma wszystkiego w nadmiarze, to życie jego nie zależy od jego mienia». I opowiedział im przypowieść: «Pewnemu zamożnemu człowiekowi dobrze obrodziło pole. I rozważał w sobie: „Co tu począć? Nie mam gdzie pomieścić moich zbiorów”. I rzekł: „Tak zrobię: zburzę moje spichlerze, a pobuduję większe i tam zgromadzę całe moje zboże i dobra. I powiem sobie: Masz wielkie dobra, na długie lata złożone; odpoczywaj, jedz, pij i używaj!” Lecz Bóg rzekł do niego: „Głupcze, jeszcze tej nocy zażądają twojej duszy od ciebie; komu więc przypadnie to, co przygotowałeś?” Tak dzieje się z każdym, kto skarby gromadzi dla siebie, a nie jest bogaty u Boga».

18 października 2022

wtorek - święto św. Łukasza, ewangelisty

(Łk 10, 1-9)

Spośród swoich uczniów wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjsć zamierzał. Powiedział też do nich: «Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. Idźcie, oto was posyłam jak owce między wilki. Nie noście z sobą trzosa ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie. Gdy do jakiego domu wejdziecie, najpierw mówcie: „Pokój temu domowi!” Jeśli tam mieszka człowiek godny pokoju, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was. W tym samym domu zostańcie, jedząc i pijąc, co mają: bo zasługuje robotnik na swoją zapłatę. Nie przechodźcie z domu do domu. Jeśli do jakiego miasta wejdziecie i przyjmą was, jedzcie, co wam podadzą; uzdrawiajcie chorych, którzy tam są, i mówcie im: „Przybliżyło się do was królestwo Boże”».

19 października 2022

środa - wspomnienie bł. Jerzego Popiełuszki, kapłana i męczennika

(Łk 12, 39-48)

Jezus powiedział do swoich uczniów: «To rozumieście, że gdyby gospodarz wiedział, o której godzinie przyjsć ma złodziej, nie pozwoliliby włamać się do swego domu. Wy też bądźcie gotowi, gdyż o godzinie, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie». Wtedy Piotr zapytał: «Panie, czy do nas mówisz tę przypowieść, czy też do wszystkich?» Pan odpowiedział: «Któż jest owym rządcą wiernym i roztropnym, którego pan ustanowi nad swoją służbą, żeby rozdawał jej żywność we właściwej porze? Szczęśliwy ten sługa, którego pan, powróciwszy, zastanie

przy tej czynności. Prawdziwie powiadam wam: Postaw go nad całym swoim mieniem. Lecz jeśli sługa ów powie sobie w sercu: Mój pan się ociąga z powrotem, i zacznie bić sługi i służące, a przy tym jeść, pić i upijać się, to nadejdzie pan tego sługi w dniu, kiedy się nie spodziewa, i o godzinie, której nie zna; surowo go ukarze i wyznaczycie mu miejsce z niewiernymi. Ów sługa, który poznał wolę swego pana, a nic nie przygotował i nie uczynił zgodnie z jego wolą, otrzyma wielką chłostę. Ten zaś, który nie poznał jego woli, a uczynił coś godnego kary, otrzyma małą chłostę. Komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie; a komu wiele powierzono, tym więcej od niego żądać będą».

20 października 2022

czwartek - wspomnienie św. Jana Kantego, prezbitera

(Łk 12, 49-53)

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Przyszedłem ogień rzucić na ziemię i jakże pragnę, ażeby już zapłonęła. Chrzcist mam przyjąć, i jakiej doznaję udręki, aż się to stanie. Czy myślicie, że przyszedłem dać ziemi pokój? Nie, powiadam wam, lecz rozłam. Odtąd bowiem pięcioro będzie podzielonych w jednym domu: troje stanie przeciw dwojgu, a dwoje przeciw trojgu; ojciec przeciw synowi, a syn przeciw ojcu; matka przeciw córce, a córka przeciw matce; teściowa przeciw synowej, a synowa przeciw teściowej».

21 października 2022

piątek - dzień powszedni

(Łk 12, 54-59)

Jezus mówił do tłumów: «Gdy ujrzycie chmurę podnoszącą się na zachodzie, zaraz mówicie: „Deszcz idzie”. I tak się dzieje. A gdy wiatr wieje z południa, powiadacie: „Będzie upał”. I bywa. Obludnicy, umiecie rozpoznawać wygląd ziemi i nieba, a jakże chwili obecnej nie rozpoznajecie? I dlaczego sami z siebie nie rozróżnacie tego, co jest słuszne? Gdy idziesz do sprawującego władzę ze swym przeciwnikiem, staraj się w drodze dojść z nim do zgody, by cię nie zaciągnął do sędziego; a sędzia przekazałby cię dozorczy, dozorca zaś wtrąciłby cię do więzienia. Powiadam ci, nie wyjdiesz stamtąd, aż zwrócisz ostatni pieniążek».

22 października 2022

sobota - wspomnienie św. Jana Pawła II, papieża

(Łk 13, 1-9)

W tym czasie przyszli jacyś ludzie i donieśli Jezusowi o Galilejczykach, których krew Piłat zmieszał z krwią ich ofiar. Jezus im odpowiedział: «Czyż myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Galilei, iż to ucierpieli? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie. Albo myślicie, że owych osiemnastu, na których zwała się wieża w Siloam i zabiła ich, było większymi winowajcami niż inni mieszkańcy Jeruzalem? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy tak samo zginiecie». I opowiedział im następującą przypowieść: «Pewien człowiek miał zasadzony w swojej winnicy figowiec; przyszedł i szukał na nim owoców, ale nie znalazł. Rzekł więc do ogrodnika: „Oto już trzy lata, odkąd przy-

EWANGELIA NA CO DZIEŃ 23 - 29 X 2022

chodzę i szukam owocu na tym figowcu, a nie znajduję. Wytnij go, po co jeszcze ziemię wyjaławia?” Lecz on mu odpowiedział: „Panie, jeszcze na ten rok go pozostaw, aż okopię go i obłożę nawozem; i może wyda owoc. A jeśli nie, w przyszłości możesz go wyciąć”».

23 października 2022 - XXX Niedziela zwykła
(Łk 18, 9-14)

24 października 2022
poniedziałek - dzień powszedni
(Łk 13, 10-17)

Jezus nauczał w szabat w jednej z synagog. A była tam kobieta, która od osiemnastu lat miała ducha niemocy: była pochylona i w żaden sposób nie mogła się wyprostować. Gdy Jezus ją zobaczył, przywołał ją i rzekł do niej: «Niewiasto, jesteś wolna od swej niemocy». Położył na nią ręce, a natychmiast wyprostowała się i chwaliła Boga. Lecz przełożony synagogi, oburzony tym, że Jezus uzdrowił w szabat, rzekł do ludu: «Jest sześć dni, w które należy pracować. W te więc przychodźcie i leczcie się, a nie w dzień szabatu!» Pan mu odpowiedział: «Obludnicy, czyż każdy z was nie odwiązuje w szabat wołu lub osła od żłobu i nie prowadzi, by go napić? A owej córki Abrahama, którą Szatan osiemnaście lat trzymał na uwięzi, czy nie należało uwolnić od tych więzów w dzień szabatu?» Na te słowa wstyd ogarnął wszystkich Jego przeciwników, a lud cały cieszył się ze wszystkich wspaniałych czynów, dokonywanych przez Niego.

25 października 2022
wtorek - dzień powszedni
(Łk 13, 18-21)

Jezus mówił: «Do czego podobne jest królestwo Boże i z czym mam je porównać? Podobne jest do ziarenka gorczycy, które ktoś wziął i posiał w swoim ogrodzie. Wyrosło i stało się wielkim drzewem, tak że ptaki podniebne zagnieździły się na jego gałęziach». I mówił dalej: «Z czym mam porównać królestwo Boże? Podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż wszystko się zakwasilo».

26 października 2022
środa - dzień powszedni
(Łk 13, 22-30)

Jezus przemierzał miasta i wsie, nauczając i odbywając swą podróż do Jerozolimy. Raz ktoś Go zapytał: «Panie, czy tylko nieliczni będą zbawieni?» On rzekł do nich: «Usiłujcie wejść przez ciasne drzwi; gdyż wielu, powiadam wam, będzie chciało wejść, a nie zdołają. Skoro Pan domu wstanie i drzwi zamknie, wówczas, stojąc na dworze, zaczniecie kołatać do drzwi i wołać: „Panie, otwórz nam!”, lecz On wam odpowie: „Nie wiem, skąd jesteście”. Wtedy zaczniecie mówić: „Przecież jadaliliśmy i piliśmy z Tobą, i na ulicach naszych nauczałeś”. Lecz On rzecze: „Powiadam wam, nie wiem, skąd jesteście. Odstąpcie ode Mnie wszyscy, którzy dopuszczacie się niesprawiedliwości!” Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów, gdy ujrzycie Abrahama, Izaaka i Jakuba, i wszystkich proroków w królestwie Bożym, a siebie samych precz wyrzuconych. Przyjdą ze wschodu i zachodu, z północy i południa i siądą za stołem w królestwie Bożym. Tak oto są ostatni, którzy będą pierw-

szymi, i są pierwsi, którzy będą ostatnimi».

27 października 2022
czwartek - dzień powszedni
(Łk 13, 31-35)

W tym czasie przyszli niektórzy faryzeusze i rzekli do Jezusa: «Wyjdź i uchodź stąd, bo Herod chce Cię zabić». Lecz On im odpowiedział: «Idźcie i powiedzcie temu li-sowi: Oto wyrzucam złe duchy i dokonuję uzdrowień dziś i jutro, a trzeciego dnia będę u kresu. Jednak dziś, jutro i pojutrze muszę być w drodze, bo rzecz to niemożliwa, żeby prorok zginął poza Jeruzalem. Jeruzalem, Jeruzalem! Ty zabijasz proroków i kamienujesz tych, którzy do ciebie są posłani. Ile razy chciałem zgromadzić twoje dzieci, jak ptak swoje pisklęta pod skrzydła, a nie chcieliście. Oto dom wasz tylko dla was pozostanie. Mówię zaś wam: nie ujrzycie Mnie, aż nadejdzie czas, gdy powiecie: „Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie”».

28 października 2022
piątek - święto świętych Apostołów Szymona i Judy Tadeusza
(Łk 6, 12-19)

Zdarzyło się, że Jezus wyszedł na górę, aby się modlić, i całą noc spędził na modlitwie do Boga. Z nastaniem dnia przywołał swoich uczniów i wybrał spośród nich dwunastu, których nazwał apostołami: Szymona, którego nazwał Piotrem; i brata jego, Andrzeja; Jakuba i Jana; Filipa i Bartłomieja; Mateusza i Tomasza; Jakuba, syna Alfeusza, i Szymona z przydomkiem Gorliwy; Judę, syna Jakuba, i Judasza Iskariotę, który stał się zdrajcą. Zszedł z nimi na dół i zatrzymał się na równinie. Był tam duży poczet Jego uczniów i wielkie mnóstwo ludu z całej Judei i z Jerozolimy oraz z wybrzeża Tyru i Sydonu, przyszli oni, aby Go słuchać i znaleźć uzdrowienie ze swych chorób. Także i ci, których dręczyły duchy nieczyste, doznawali uzdrowienia. A cały tłum starał się Go dotknąć, ponieważ moc wychodziła od Niego i uzdrawiała wszystkich.

29 października 2022
sobota - dzień powszedni
(Łk 14, 1. 7-11)

Gdy Jezus przyszedł do domu pewnego przywódcy faryzeuszów, aby w szabat spożyć posiłek, oni Go śledzili. Potem opowiedział zaproszonym przypowieść, gdy zauważył, jak sobie pierwsze miejsca wybierali. Tak mówił do nich: «Jeśli cię ktoś zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca, by przypadkiem ktoś znamienitszy od ciebie nie był zaproszony przez niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i powie ci: „Ustąp temu miejsca”, a wtedy musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce. Lecz gdy będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim miejscu. A gdy przyjdzie ten, który cię zaprosił, powie ci: „Przyjacielu, przesiądź się wyżej”. I spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiedników. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się unia, będzie wywyższony».

TEMAT NUMERU

XXII DZIEŃ PAPIESKI

W niedzielę 16 października 2022 r. będziemy przeżywać w polskim Kościele katolickim XXII Dzień Papieski. Tegoroczne obchody odbędą się pod hasłem „Blask prawdy” („Veritatis splendor”), który stanowi tytuł jednej z encyklik św. Jana Pawła II. Organizatorem wydarzenia jest Fundacja „Dzieło nowego tysiąclecia”.

Dzień papieski odbywa się co roku w niedzielę poprzedzającą wybór kardynała Karola Wojtyły na papieża, czyli w niedzielę poprzedzającą dzień 16 października. Obchody tego dnia ustanowiła Konferencja Episkopatu Polski jako wyraz wdzięczności dla św. Jana Pawła II za Jego niestrudzoną posługę duchową na rzecz Kościoła i Polski. Tego dnia w sposób szczególny wspominamy osobę samego papieża Polaka oraz jego nauczanie.

Tegoroczne hasło Veritatis splendor („Blask prawdy”) nawiązuje do dziesiątej encykliki św. papieża Jana Pawła II, ogłoszonej w dniu 6 sierpnia 1993 r. Zasadniczym przesłaniem tego dokumentu Magisterium Kościoła jest wskazanie na wewnętrzny, nierozzerwalny związek istniejący między wiarą i moralnością oraz między wolnością i prawdą. Ojciec święty zwraca uwagę, iż w czasach szerzącego się sekularyzmu nie można oddzielać wiary od moralności. Według papieża swoje życie powinniśmy postrzegać w blasku prawdy Jezusa Chrystusa i budować je na fundamencie wyraźnego odróżniania dobra od zła oraz powinniśmy stanowczo sprzeciwiać się moralnemu relatywizmowi. Jak twierdzi papież Polak więź między prawdą, wolnością człowie-

ka a prawem Bożym ma swą żywą siedzibę w sercu osoby, czyli w jej sumieniu.

Obchody XXII Dnia Papieskiego rozpoczęły się konferencją naukową 14 października pod tytułem „Polska, Ukraina, Europa”. Spotkanie poprzedziła Msza święta w Kościele św. Anny w Warszawie o godz. 09:00, a o godz. 10:00 rozpoczęła się sesja wykładowa w Domu Arcybiskupów Warszawskich przy ul. Miodowej 17/19.

Dzień później, tj. 15 października 2022 r., na Zamku Królewskim w Warszawie podczas uroczystej gali zostały wręczone nagrody TOTUS TUUS 2022, a wydarzenie transmitował Program 2 Telewizji Polskiej. Nagrody te zwane „katolickimi Noblami”, zostały przyznane w czterech kategoriach: promocja godności człowieka, osiągnięcia w dziedzinie kultury chrześcijańskiej, propagowanie nauczania św. Jana Pawła II oraz Totus Tuus medialny im. bp Jana Chrapka.

W niedzielę 16 października w całej Polsce odprawiane będą Msze św. w intencji darczyńców Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”. W Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie Mszę św. o godz. 9.00 odprawi ks. Dariusz Kowalczyk, a będzie ona transmitowana w Polsat News. Z kolei w bazylice Świętego Krzy-

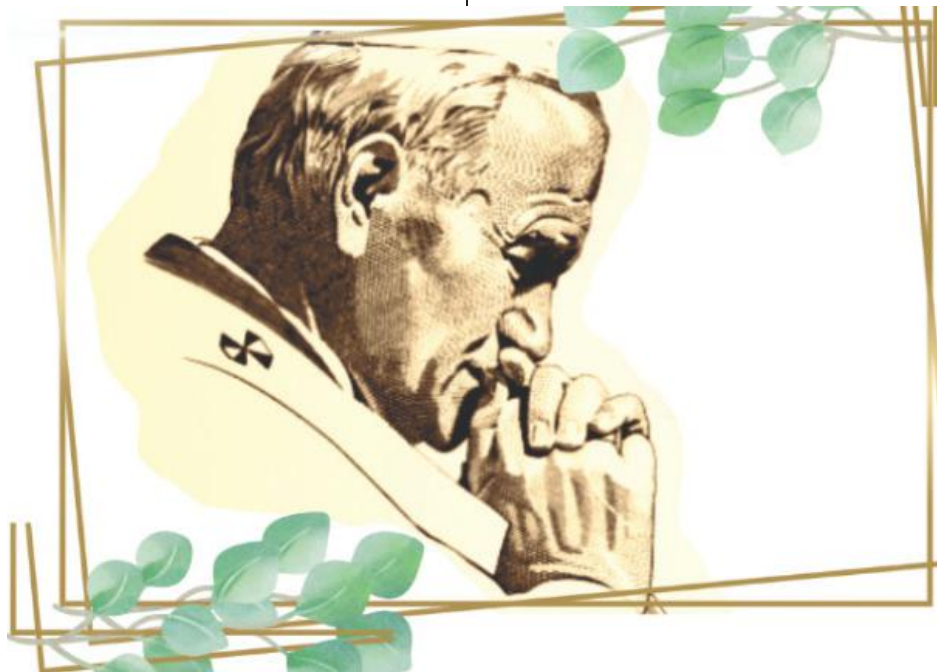
ża w Warszawie Mszy św. „radiowej” o godz. 9.00, transmitowanej w Programie I Polskiego Radia, przewodniczyć będzie bp Grzegorz Suchodolski z diecezji siedleckiej. Natomiast w sanktuarium Świętego Jana Pawła II w Krakowie o godz. 9.30 Mszę św. w tej intencji będzie celebrował abp Marek Jędraszewski, a jej transmisja zostanie przeprowadzona przez TVP 1.

W niedzielny wieczór o godz. 17.30 TVP 1 wyemituje Koncert Galowy XXII Dnia Papieskiego pt. „Blask prawdy”. Wystąpią w nim m.in. Kasia Moś, Lidia Pospieszalska, Dariusz Malejonek, Kamil Bednarek, Andrzej Lampert, Tomasz Budzyński i Robert Friedrich „Litza”.

Wszystkie wydarzenia odbywające się w ramach tegorocznych obchodów Dnia Papieskiego, w tym zbiórka publiczna i zbiórki przykościelne, mają na celu wsparcie programu stypendialnego, który od 19 lat prowadzi Fundacja „Dzieło nowego tysiąclecia”. Dzięki zebranych funduszom co roku obejmuje ona wsparciem 2 tys. uczniów ze szkół podstawowych i studentów mających problemy natury finansowej. Rocznie na stypendia i formację stypendystów przeznaczony jest ok. 12 mln zł. Nowe stypendia można również ufundować, wysyłając SMS o treści „STYPENDIA” na nr 74 265 oraz wrzucając datki do puszek kwestarskiej w kościołach lub na ulicach miast. Przez cały rok program stypendialny można wesprzeć wpłacając środki na konto Fundacji.

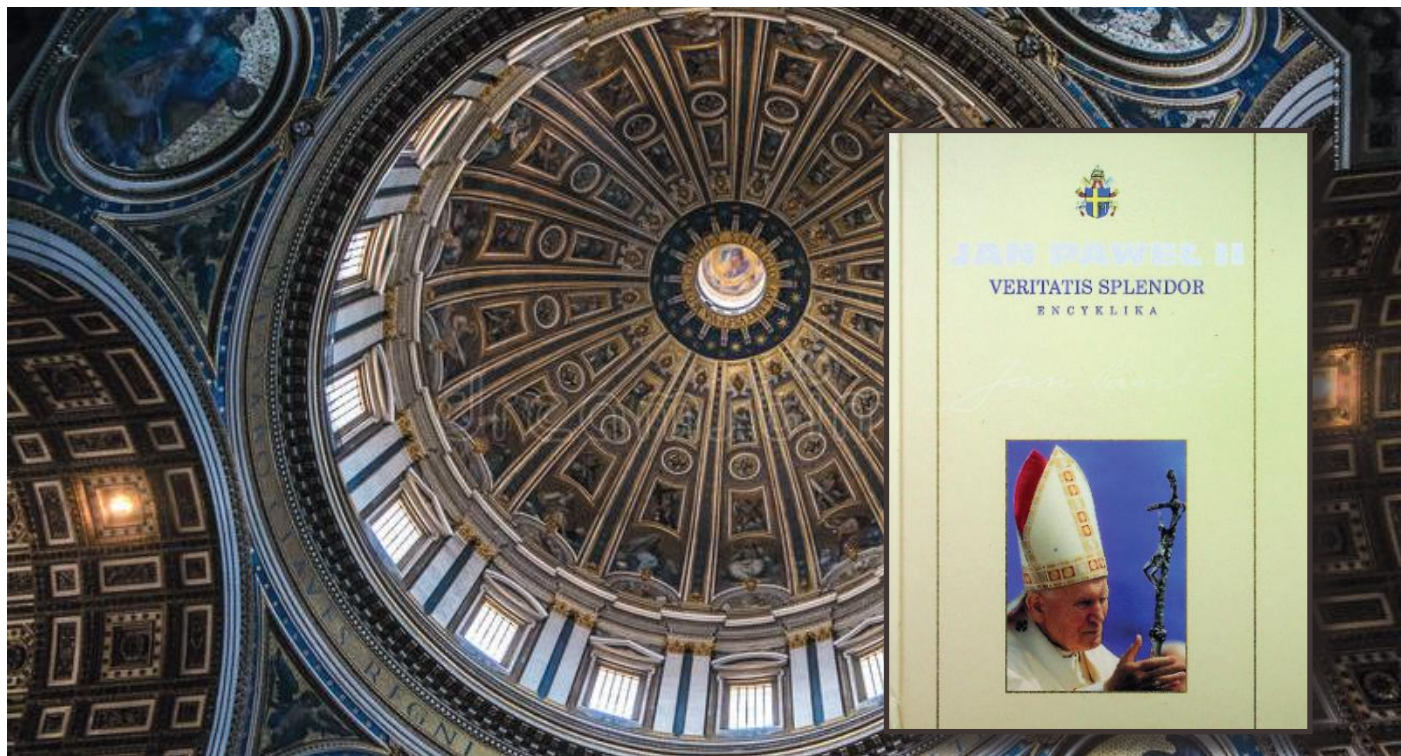
W Dzień Papieski stypendyści odwiedzają kościoły, by dać osobiste świadectwo wiary i wyrazić Darczyńcom wdzięczność za dotychczasowe wsparcie. W całej Polsce odbędą się liczne wydarzenia przygotowane przez stypendystów i przyjaciół Fundacji: m.in. kiermasze, biegi, koncerty i miasteczka rodzinne.

Roman Łukasik

Blask Prawdy w zwierciadle wolności

Święty Jan Paweł II swoją dziesiątą encyklikę, jedną z najważniejszych i najbardziej znanych, zatytułowaną od jej pierwszych słów „Veritatis splendor” („Blask Prawdy”), poświęcił wolności. To stwierdzenie udowodnialne matematycznie: niemal co setny wyraz w tekście encykliki to „wolność” odmieniana we wszystkich przypadkach.

Religia chrześcijańska jest źródłem wolności. Jeżeli naprawdę wierzymy, poznajemy drogę do wolności. Nie jest przecież wolnym nieszczęśnik miotający się w labiryncie bez planu, bez znajomości drogi do wyjścia. Nic mu nie da to, że może iść w dowolną stronę. Wolność uzyska, gdy spotka na swojej drodze Tego, który mu powie: „Chodź za Mną!”. A i to może nie wystarczyć – jak młodzieńcowi wypytywającemu Jezusa w trakcie Jego ostatniej podróży do Jerozolimy (Mt 19, 16-22). Ich dialog to jedna z centralnych historii encykliki „Veritatis splendor”.

Jakże mu zazdrościmy – miał okazję spotkać Chrystusa i zadać Mu to najważniejsze pytanie: „Nauczycielu, co dobrego mam czynić, aby otrzymać życie wieczne?”. Pamiętamy jednak, jak się ta rozmowa skończyła. Pan Jezus powiedział mu: „Jeśli chcesz być doskonały, idź, sprzedaj, co posiadasz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie. Potem przyjdź i chodź za Mną!”. Jakże

mu zazdrościmy – wszak my też chcielibyśmy usłyszeć takie wezwanie: „Chodź za Mną!”. Chcielibyśmy? Człowiek wypytyujący Jezusa, usłyszawszy wezwanie odszedł od Niego zasmucony. Był taki, jak my, a może i lepszy od wielu z nas: bogaty, wykształcony. Uważał też zapewne, że jest wolny. A jednak coś nie pozwoliło mu pójść za Jezusem. Ewangelista wskazał powód: „miał bowiem wiele posiadłości”. Mimo bogactwa, a w istocie z jego powodu, nie miał wolności.

My też nie jesteśmy wolni. Boimy się wszak sami sobie odpowiedzieć na pytanie, co byśmy zrobili w sytuacji tego młodzieńca. Bo przecież trzeba iść do pracy, trzeba zrobić to, trzeba zrobić tamto... Nie, jeszcze nie dziś, Panie, dziś nie możemy posłuchać Twego wezwania! W zwierciadle zniewolenia sprawami doczesnymi nie dostrzegamy Prawdy.

A przecież Pan Bóg nie oczekuje, że przestaniemy się troszczyć o sprawy doczesne – w innym wypadku nie stworzyłby nam Ziemi. Mamy jednak być

wolnymi od doczesnych ograniczeń, tak jak ewangeliczny celnik, świadom swoich niedostatków, był gotów do skruchy i do poprawy swojego życia. Był w tym bardziej wolny od faryzeusza, który nie widział blasku prawdy w wypełnianych bezdusznie rytuałach i nie był zdolny do usłyszenia wezwania „Chodź za Mną!”.

Encyklika przypomina słowa św. Augustyna: „Pierwsza wolność polega na niepopelnianiu przestępstw, takich jak zabójstwo, cudzołóstwo, rozpusta, kradzież, oszustwo, świętokradztwo i tym podobne. Gdy człowiek zaczyna unikać tych przestępstw, zaczyna podnosić wzrok ku wolności, ale jest to dopiero początek wolności, a nie doskonała wolność”. Gdy podniesiemy wzrok ku wolności, zaczniemy dostrzegać blask Prawdy.

Maciej Białecki

ŻAL CZY NIE ŻAL...

Bezszelestna łza spływa po policzku
Człowieku gór, czego żałujesz?
Za czym tęsknisz?
Gdzie ucieka Twoje serce?

Co mam przekazać wiatrowi,
co wciąż pędzi w Twoją stronę?
Co powiedzieć Bogu,
który przygotował dla Ciebie wielkie
rzeczy...

Świat nie pomieścił miłości,
którą miałeś w sobie
kochałeś cierpliwie,
radośnie
za darmo

Dobry Anioł
przywołał wciąż żywe wspomnienia
Mama, co za wcześnie zgasła,
brat, tata, żydowscy przyjaciele,
wielki Prymas Wyszyński

Wadowicki Rynek, Kościół Mariacki w
Krakowie,
wiejska parafia w Niegowici, Lublin,
górskie ścieżki i cichy szept jezior

ROZMYŚLANIE

Kiedy myślę Polska...
z cienia wspomnień wychodzi polski Papież
szeroko otwiera ramiona
jakby chciał objąć cały świat

kiedy myślę człowiek...
wyciąga dłonie pełne miłości
którą chce się podzielić
jak chlebem
jak opłatkiem

kiedy myślę nadzieja...
jakoś tak mocniej zabiło serce
ze wszystkich ołtarzy
Wadowic, Krakowa, Jasnej Góry i dalekiego
Rzymu
płynie światło

kiedy myślę wiara...
zbieram swoje i nie swoje łzy
On, Święty
układa je w żywy różaniec

kiedy myślę życie...
zachwycam się pięknem
i wciąż proszę
o więcej

Święty Janie Pawle II - módl się za nami

DZIEŃ NAUCZYCIELA

Na mocy art. 53 ustawy z dnia 27 kwietnia 1972r. - Karta Praw i Obowiązków Nauczyciela - postanowiono, że w dniu rocznicy utworzenia Komisji Edukacji Narodowej, 14 października każdego roku obchodzony będzie Dzień Nauczyciela. Prawne i organizacyjne usankcjonowanie tego święta nastąpiło właśnie w Karcie Praw i Obowiązków Nauczyciela (KPiON). Do czasu uchwalenia KPiON dzień 14 października był w szkołach obchodzony zwyczajowo jako Dzień Nauczyciela.

Ustawodawca dokonał pewnej korekty przy uchwalaniu tzw. Karty Nauczyciela, bowiem w art. 74 ustawy z dnia 26 stycznia 1982r. Karty Nauczyciela dokonano modyfikacji polegającej na przekształceniu Dnia Nauczyciela w Dzień Edukacji Narodowej. Święto objęło wszystkich pracowników oświaty. Wówczas postanowiono też, że 14 października będzie dniem wolnym od zajęć lekcyjnych. Ustawodawca nie użył szerszego określenia „zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze”, a zatem nie jest to dzień wolny od pracy, a jedynie od zajęć lekcyjnych. w praktyce w tym dniu w szkołach organizuje się okolicznościowe akademie, spotkania itd., jednak z tytułu udziału w tych uroczystościach, sprawowania opieki nad uczniami bądź pełnienia dyżurów, nauczycielowi nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie lub inny dzień wolny od pracy.

Dzień Edukacji Narodowej upamiętnia rocznicę powstania Komisji Edukacji Narodowej (KEN), która została utworzona z inicjatywy króla Stanisława II Augusta Poniatowskiego i zrealizowana przez Sejm Rozbiorowy w dniu 14 października 1773 roku.

Podkreślić należy, że KEN nawiązywała do Collegium Novum przekształconego w Collegium Nobilium – placówki utworzonej przez Stanisława Konarskiego - z I połowy XVIII w. Stanisław Konarski wprowadził do „programu nauczania” wiele oświeceniowych rozwiązań, opartych w znacznej mierze o nauki empiryczne i przyrodnicze.

Komisja Edukacji Narodowej, to pierwsza na ziemiach polskich i w Europie centralnej świecka władza oświatowa, która powołana została po rozwiązaniu Towarzystwa Jezusowego (ks. jezuiti) bullą papieską z dnia 21 lipca 1773r. Papież Klemens XIV dokonał kasaty zakonu pod naciskiem wrogich Kościołowi i Zakonowi dworów burbońskich.

KEN miała przejąć prowadzone przez zakon jezuicki szkoły i opracować zasady programowe i organizacyjne nowego systemu szkolnego. Reforma szkolnictwa miała stanowić istotne ogniwo reformy państwa, jej celem było wykształcenie pokolenia Polaków świadomych swych obowiązków obywatelskich, wyposażonych w wiedzę użyteczną, opartą na ówczesnych zdobyczach nauki. Przejęty przez KEN majątek zakonu miał zapewnić podstawy materialne jej działalności. Komisja pozostawała pod protektorem króla, cieszyła się pełną autonomią, jedynie w sprawach finansowych odpowiadała przed sejmem.

KEN udało się stworzyć jednolity system szkolnictwa, zreformować uniwersytety i opracować zbiór przepisów szkolnych. Komisja zajęła się domowym kształceniem dziewcząt, a także zainicjowała powstanie sieci szkół parafialnych dla chłopców.

Powołane przez nią Towarzystwo do Książ

Elementarnych zreformowało programy i metody nauczania, wydało nowoczesne podręczniki. Kształcenie miało dawać praktyczne umiejętności, dlatego ograniczono nauczanie łaciny, a wprowadzono przedmioty przyrodnicze, fizykę, historię, geografę, a także elementy nauk rolniczych i medycznych.

Działalność KEN została uznana za jedno z największych osiągnięć kulturalnych Polski w czasach oświecenia, a jej patriotyczno-obywatelskie wychowanie dało pozytywne efekty zwłaszcza w dobie zaborów.

Pragnę podkreślić, że nie bez powodu poświęciłam tyle miejsca Komisji Edukacji Narodowej. Nauczyciele i wychowawcy pracujący dzisiaj we wszystkich typach szkół są niejako spadkobiercami osiągnięć KEN. Zawód nauczyciela - jako szczególna profesja - powinien być traktowany z szacunkiem. Rzeczywistość czasami świadczy o czymś przeciwnym, okazuje się niestety przykra, a to zasmuca.

Niemniej z okazji Dnia Edukacji Narodowej pragnę z całego serca złożyć życzenia wszystkim nauczycielom, a zwłaszcza katechetom, którzy nie szczędzą sił, czasu i serca w kształtowaniu młodych pokoleń Polaków.

Kochani katecheci, nauczyciele, wychowawcy, pedagodzy, niech Wam Pan Bóg błogosiławi na wszystkie dni, niech zawsze ogrzewa Was Boża poświata, a Duch Święty niech będzie dla Was największym natchnieniem!

Iwona Choromańska

SZKOŁA ŻYCIA...

Od najmłodszych lat uczyli nas języka polskiego
a czasem tak trudno
przemówić ludzkim głosem
uczono nas historii
a tak często zapominamy, że wszystko ma swój czas
i nic dwa razy się nie zdarza

uczyli nas matematyki
a my wciąż nie pamiętamy
że za cyframi stoją prawdziwi ludzie

uczyliliśmy się geografii
a dzisiaj wciąż gubimy przyjaciół
i drogę do szczęścia

uczono nas biologii
a nasze oczy wciąż zamknięte na piękno

poznaliśmy wiele języków
a nie znamy najważniejszego
języka miłości

fizyka
chemia
kradły nam noce
a dzisiaj wciąż nie znamy wzoru na spełnienie
marzeń

oby nie zabrakło nam czasu
na bycie człowiekiem

Noemi

A gdyby tak, dzisiaj udało się zmienić szkolne
świadectwo i wystawić takie oceny:

Szóstka z języka polskiego

za mądre, miłe i wrażliwe słowa do kolegów i
koleżanek nauczycieli do uczniów i uczniów do
nauczycieli, dzieci do rodziców i rodziców do dzieci

Szóstka z matematyki

za szukanie wciąż nowych rozwiązań, pomnażanie
szczęścia i za to, że zawsze mogą na Ciebie liczyć

Szóstka z historii

za wzruszenia, wspomnienia, chęć naprawiania
świata i uczenia się na błędach innych

Szóstka z religii

za bezinteresowne czynienie dobra, wyciągnięcie dłoni
po niemożliwe i wiarę w cuda

Szóstka z przyrody/biologii

za zachwyt nad światem oraz szacunek do każdego
człowieka

Szóstka z geografii

za stawianie sobie nowych i jasnych celów, szukanie
tego co najlepsze w drugim człowieku
i kroczenie swoją własną drogą

Szóstka z informatyki

za życie w realu, miłość do ludzi i mądre
wykorzystywanie rzeczy i gdy na odwrót

Szóstka z plastyki/techniki

za odkrywanie i rozwój talentów, dostrzeganie piękna
i cierpliwą pracę do końca

Szóstka z chemii i fizyki

za radzenie sobie z trudnościami, chemię do ludzi i
wyjątkowość we wszechświecie

Szóstka z WF-u

za nie podstawianie nóg słabszym, grę fair play i
radość z codziennych zwycięstw

Szóstka z muzyki

za wrażliwość, zdolność słuchania siebie i innych
oraz cichą melodię serca

Szóstka z języków obcych

za otwartość na świat, garść marzeń do spełnienia
i posługiwanie się najważniejszym językiem świata -
językiem miłości

Cieszymy się każdą chwilą
i pamiętajmy,
że każdego dnia zdajemy prawdziwy egzamin
z życia...

Jest taka miłość ...

O powstaniu i działalności Chóru św. Józefa w parafii pw. św. Łukasza Ewangelisty

TROCZE TEORII

Chór jest to zespół muzyczny składający się z wokalistów wykonujących utwory jedno- lub wielogłosowe, a cappella lub z akompaniamentem. Prowadzony jest przez dyrygenta lub chórmistrza (kierownika chóru), składa się z: 2 głosów żeńskich - Sopranu (najwyższy głos) oraz Altu (niższy głos) oraz 2 głosów męskich: Tenoru (wyższy głos męski) oraz Basu (najniższy głos męski).

POWSTANIE ZESPOŁU

Początków zespołu należy upatrywać w pragnieniu zrealizowania grupowej, jak najbardziej uroczystej i pięknej oprawy muzycznej Triduum Paschalnego tak, aby przez śpiew pomagać parafianom w modlitwie i zbliżeniu do Pana Boga. Parafia jest na tyle duża – pomyślała jedna z nas – że na pewno znajdą się chętni i śpiewający, by w kolejnym roku w prezbiterium stanął chór. I tak się stało. Pomysł ten wspierał ówczesny wikariusz ks. Rafał.

Pierwsze próby udziału w śpiewie liturgicznym miały miejsce w 2018 roku, kiedy to grupa parafian lubiących śpiewać i chętnych do uczestniczenia w liturgii Wielkiego Tygodnia, wzięła udział w oprawie muzycznej Triduum Paschalnego. Był to śpiew unisono, wspomagający ówczesną organistkę p. Anię.

W następnym 2019 roku, w marcu w Wielkim Poście, ta sama grupa, ale ubogacona o nowe osoby, zaczęła się spotykać, aby przećwiczyć i przygotować repertuar na Triduum Paschalne.

Na pierwszą próbę ksiądz Rafał przyniósł nuty, rozpisane na 4 głosy. Podzielono się wówczas na grupy i z pomocą naszego parafianina Rafała, który na co dzień ma do czynienia z muzyką, zaczęto przyswajać sobie poszczególne linie melodyczne w głosach, potem łącząc je w całość. Wiadomo, początki nie były łatwe, ale pojedyncze frazy, które zaczynały brzmieć, jak należy, sprawiały, że zapał i radość ze wspólnej pracy stopniowo wzrastała,

a chęć do wspólnego śpiewania coraz bardziej rosła. Choć nie było to w początkowym planie, pełni zapału i radości ze wspólnego śpiewania na głosy, chór zaczął śpiewać już tydzień wcześniej, bo podczas Drogi Krzyżowej ulicami parafii oraz w Niedzielę Męki Pańskiej. W tym samym roku chór brał jeszcze udział w uroczystości Bożego Ciała i Narodzenia Jana Chrzciciela, a także żegnał i dziękował za posługę ks. Rafałowi, śpiewając na głosy podczas Eucharystii.

Nowy rok szkolny rozpoczął się od ogłoszenia naboru do powstającego, coraz bardziej oficjalnie, chóru w parafii. Przyjęto nowe osoby chętne do śpiewania, grupa śpiewacza się powiększała.

Kiedy już w naszej powiększonej grupie chórowej skład osobowy w miarę się ustabilizował, zaczęto z wielką radością przygotowywać nowy repertuar. Wtedy myśleliśmy, że pierwsze trudności mamy już za sobą, a jednak przyszło coś nieoczekiwanego... zafundowano nam pandemię. Chęć do śpiewania w naszej grupie rosła i ograniczenie naszej wolności nie stanowiło dla nas przeszkody. W czasie pandemii nie przestaliśmy pracować nad repertuarem. Zamknięci w swoich mieszkaniach przystąpiliśmy do częstej praktyki, stosowanej w tamtym czasie przez różne zespoły wokalne i instrumentalne, jaką było i jest nagrywanie pojedynczych głosów we własnych domach, a następnie zgrywania ich w całość.

W taki sposób powstały utwory, które są zamieszczone i dostępne na naszym parafialnym kanale Youtube. Są to m.in.: Pokój wam, Zdrowaś bądź Maryja, Gdy klęczę przed Tobą, O salutaris Hostia, Przyjdź Duchu Święty. Zob.: <https://www.youtube.com/channel/UC-7Ch065Aybw6pGUZ3mO5p1w/playlists>

NAZWA

Po ukonstytuowaniu się grupy śpiewaczej postanowiono nadać nazwę zespołowi. Przez dłuższy czas członkowie chóru proponowa-

li różne nazwy, ale żadna z nich nie została przyjęta entuzjastycznie i jednogłośnie przez wszystkie osoby. Podane nazwy nie pasowały do wizji i rozwoju repertuaru zespołu.

Z pomocą przyszedł nam sam św. Józef. 13 maja 2021 roku we wspomnienie Matki Bożej Fatimskiej spora część z nas, po 33 dniowych rekolekcjach, z potrzeby serca, skonskrowała się św. Józefowi. I choć wtedy jeszcze o nazwie nikt oficjalnie nie wspominał, można ten dzień uznać za „otwarcie drzwi” św. Józefowi, który 10 miesięcy później stał się oficjalnym Patronem naszego Chóru. Gdy przygotowaliśmy repertuar na uroczystość św. Józefa, Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny, jedna osoba z chóru zaproponowała, żeby zakończyć poszukiwania i przyjąć nazwę Chór św. Józefa. Nie było sprzeciwu, wszystkim się ta nazwa spodobała, a nasza chórzystka Marysia opracowała logo zespołu.

19 marca 2022 roku, w uroczystość św. Józefa Oblubieńca NMP, dokonaliśmy ponownienia osobistej konsekracji św. Józefowi w jeszcze większym gronie oraz odbyło się nadanie nazwy Chórowi. Wszyscy członkowie dostali okrągłe znaczki z logo zespołu, które stały się naszym znakiem rozpoznawczym. Od czasu tej uroczystości chór nosi nazwę Chór św. Józefa, a znaczki używa podczas wspólnych śpiewów w liturgii.

DZIAŁALNOŚĆ CHÓRU

Chór św. Józefa działa w parafii już ponad 3 lata. Przez te lata skład osobowy ulegał zmianie. W każde z wydarzeń, w których uczestniczył, był zaangażowany różny skład osobowy. Od około dwóch lat utworzyła się grupa osób, która przychodzi systematycznie na próby i bierze udział w uroczystościach kościelnych. Są to osoby, które lubią i chcą śpiewać, starają się wygospodarować 1-1,5 godziny w tygodniu na wspólną próbę... Z takim zespołem łatwiej pracować, przygotować repertuar i ćwiczyć utwory, ponieważ nie trzeba za każdym razem zaczynać od początku. Dzięki temu powiększyliśmy repertuar o nowe utwory. Zespół jednak wciąż się modyfikuje osobowo, i jak to w życiu bywa, niektórzy odchodzą z nadmiaru obowiązków lub innych przyczyn życiowych, a w miejsce ich przychodzą następni. Choć chór się rozrasta, wciąż potrzebuje nowych osób.

W naszym chórze można rozwijać talenty muzyczne. W zeszłym roku szkolnym 2021/2022 Asia i Magda rozpoczęły naukę w Szkole Śpiewu Liturgicznego, organizowaną przy klasztorze OO. Dominikanów na warszawskim Służewie. Głównym celem SSL jest podnoszenie kwalifikacji muzyczno-liturgicznych osób zajmujących się śpiewem w parafii, dbanie o piękno śpiewu liturgicznego i dobór odpowiedniego repertuaru. Chórzystki dzielą się z innymi członkami zespołu poznaną tam wiedzą, a także ćwiczą z nami przekazywane umiejętności.

Obecnie zespół liczy ok. 20 osób. W skład zespołu wchodzi:

Dyrygent: Rafał
Kierownik organizacyjny: Asia
Organista: Marek, Rafał, Radek
Chórzyści: Sopran – Basia, Ewa, Renata, Magda, Małgosia, Fabiola, Paulina, Ania, Justyna, Jola, Danusia

Alt – Monika, Marysia, Małgosia, Monika, Dominika, Asia;
Tenor – Tomek, Robert
Bas – Grzegorz, Rafał; Michał

REPERTUAR

Nad całym repertuarem i jego przygotowaniem czuwa Joanna. Jest to „dobry duch” naszego zespołu. Przez te 3 lata po konsultacji z zespołem, wybrała i zgromadziła wiele pieśni wielogłosowych i jednogłosowych przeznaczonych do wykonywania podczas liturgii. Są to pieśni eucharystyczne, nabożne, kołędy, pieśni przeznaczone na uroczystości świętych czczonych w parafii, jak np. św. o. Pio, św. Łukasza, św. Rity czy św. Józefa, pieśni na Boże Ciało, pieśni Maryjne, adwentowe, wielkopostne i wielkanocne. Wśród gatunków muzycznych oprócz pieśni wielogłosowych znajdują się: psalmy, sekwencje, hymny.

PRÓBY

Aby zaśpiewać dobrze utwór należy go solidnie przygotować tj. wyćwiczyć.

Próby chóru odbywają się raz w tygodniu w każdą środę o godz. 19 lub 20 w sali parafialnej nad kaplicą. Czas trwania próby zależy od

przygotowywanego repertuaru, najczęściej jest to ok. 1,5 godz.

Nasze spotkanie rozpoczynamy wspólną modlitwą oraz tzw. rozspiewką wokalną. Zdarza się, że na początek śpiewamy Witaj Józefie, potem następują ćwiczenia wokalne na poprawną fonację, pozycję głosu itd. (są to ćwiczenia na struny głosowe, rozluźnienie mięśni twarzy, prawidłowe oddychanie itp.). Po zakończonej rozspiewce przystępujemy do przygotowania repertuaru, ćwiczymy utwory, które już znamy albo zapoznajemy się z nowymi, będącymi repertuarem na przygotowywaną uroczystość. Najczęściej ćwiczymy każdy głos oddzielnie, powtarzamy frazy, potem ćwiczymy w głosach: próbujemy łączyć sopran z altami, a partie tenorowe z basowymi. Następnie śpiewamy razem na 4 głosy i szlifujemy wspólne śpiewanie utworu, precyzujemy dynamikę, które partie śpiewać ciszej, a które głośniej oraz agogikę - tempo utworu, które frazy szybciej, a które wolniej. Przy rozbieżnościach wersji tekstowych ujednociamy wersję tekstu, ćwiczymy wyraźne śpiewanie końcówek. Jest dużo pracy, ale to sama przyjemność, radość. Humory nam dopisują i nabieramy chęci do dalszych działań.

ROCZNA PRACA:

W ciągu trzech lat istnienia chóru zaśpiewaliśmy więcej niż było pierwotnie w naszym planie. Wzięliśmy bowiem udział jako Chór w wielu wydarzeniach i uroczystościach w naszej parafii. Pełne zestawienie wydarzeń z lat 2019-2022 razem z tytułami wykonywanych

utworów znajduje się pod adresem internetowym: <https://www.swlukasz.waw.pl/chor-parafialny>

ZAKOŃCZENIE

Na zakończenie rozwinięcie motta z pieśni Rozmowy ze św. Józefem „Jest taka miłość...” Taka miłość to nasz chór, miłość do śpiewania, do przebywania ze sobą, do brania udziału w uroczystościach kościelnych i liturgii. Mimo naszych wielu obowiązków, które mamy wszyscy: praca, dzieci, rodzina, znajdujemy czas na wspólne śpiewanie. Z każdej próby wychodzimy niekiedy zmęczeni, ale radośni, przebywanie ze sobą i śpiewanie daje nam dużo energii do dalszej pracy, a uczestnictwo śpiewem w uroczystej liturgii cieszy nas najbardziej. Jak powiedział św. Augustyn: „Kto dobrze śpiewa, ten dwa razy się modli”.

Jeśli lubisz i masz ochotę śpiewać w chórze, dołącz do nas! Nie obawiaj się, że nie znasz nut, to nie jest przeszkodą: nut można się nauczyć, a głos rozspiewać. Przyjdź na próbę, pośpiewaj z nami, a może Ci się spodoba i zostaniesz...

W sprawie dołączenia do chóru najlepiej kontaktować się przez maila: joanna.kw@wlo-dar.waw.pl

Nie zwlekaj! Przyjdź, zaśpiewaj, zostań!

Jola BSZ
Joanna KW

Z ŻYCIA PARAFII

IKONA KRZYŻA w naszej parafii

Od sierpnia w naszej parafii w nowym kościele powstawała ikona krzyża. Na prośbę proboszcza i Rady Parafialnej zgodził się dla nas wykonać ją malarz Roman Zięba.

Jest on od 10 lat zaprzyjaźniony z naszą parafią. Organizował warsztaty ikonopisania. W taki sposób zawiązała się współpraca oraz wspólnota, która spotykała się, zazwyczaj pochylając nad obliczem Jezusa Pantokratora, Eleusy- Matki Bożej Czulej, Pneumatofory - Matki Bożej niosącej Ducha Świętego... A tym razem wraz z samym artystą trzy osoby włączyły się w prace nad ikoną Krzyża.

Było to niezwykle doświadczenie zanurzenia w kontemplacji, tajemnicy znaków krzyża, oblicza samego Chrystusa, Jego ran, umęczonego ciała, a przede wszystkim Zmartwychwstania. Wielkim wyzwaniem był także sam warsztat pracy. Wszyscy jako parafianie mogliśmy obserwować, jak powstaje ikona. Była ona wykonywana w na-

Z ŻYCIA PARAFII

wie bocznej nowego kościoła i wystawiona na widok publiczny.

Dla wszystkich parafian odbywały się spotkania otwarte pt. „Światło drugiej strony”, „Odczytać Krzyż”, „Znak nadziei, znak zwycięstwa”. Pan Roman tłumaczył, na czym polega metoda złocen płatkowym złotem, tworzenia farb temperowych na bazie żółtka jaja kurzego i sproszkowanych minerałów. Pytał nas, parafian, jakie znaczenie ma „Krzyż” dla nas, dla naszej parafii. Opowiadał, jak go czytano na przestrzeni wieków.

Spotykając się co tydzień, zastanawialiśmy się, czy Ikona Krzyża jest dla nas znakiem bardziej Śmierci czy Zmartwychwstania. Jak wyrażają przedstawione na niej malunki poszczególnych członków ciała cierpienie, a jak zwycięstwo Chrystusa.

Mogliśmy posłuchać o tym, czym jest modlitwa przed ikoną w tradycji chrześcijańskiego Wschodu.

Oto fragment prezentacji zacytowany przed spotkaniem z parafianami na Facebooku przez naszego malarza:

„Nagie ciało na Krzyżu jest obrazem niewinności, powrotem do dziecięcej bezbronności, a zarazem do rzeczywistości rajskiej (do nieśmiertelności). Perizonium, czyli wiązana z przodu tkanina w formie przepaski, okrywająca biodra Ukrzyżowanego, to nawiązanie do pieluszek Nowonarodzonego. Pierwsze przedstawienia sceny Ukrzyżowania pokazują Jezusa na Krzyżu ubranego w tunikę z charakterystycznymi pasami (cla-

vi) po bokach. Tunika pełni funkcję zastony.

Taką interpretację odnajdujemy w pismach Ojców Kościoła, np. u Orygena. Dlatego też bizantyjski rytuał chrztu obejmował zrzucenie (białych) szat z katechumena. Wspominają o tym, m.in. np. Teodor z Mopsuestii i Grzegorz z Nyssy. Przyjęcie chrztu nago, poprzez zanurzenie się w wodzie, było symbolem śmierci starego człowieka i nowego narodzenia w Chrystusie. Ochrzczoną osobę nacierano olejkami i przyoblekano w nową szatę, którą uznawano za zapowiedź zmartwychwstania ciała i nieśmiertelności. Grzegorz z Nyssy pisał o chrzcie:

„Zdejmij zbrukane szaty i oblecz się w nieskalaną tunikę nieprzemijalności ofiarowaną Ci przez Chrystusa”.

Nagość w momencie chrztu była przez Ojców Kościoła np. Cyryla z Jeruzalem i Jana z Damaszku, porównywana do nagości Chrystusa na krzyżu.

Odarcie Zbawiciela z szat rozumiano bowiem jako powrót do czasów sprzed grzechu pierworodnego, a więc jako triumf nad śmiercią.”

Dzięki wyjaśnieniom pana Romana mogliśmy również zrozumieć język ikony, znaczenie użytych przez malarza barw.

Biel perizonium czyli przepaski oznacza Boga, Jego chwałę, światłość, czystość, niewinność, brak splamienia grzechem.

Czerwień widoczna w ramie Ikony to, m.in. **czerwona ochra** symbolizująca człowieczeństwo Chrystusa, ale oznacza też ziemię. Jest też często wykorzystywana w kanonie ikonopisarskim jako barwa szat wierzchnich Maryi. Przypomina kroplę krwi Chrystusa, która spadła na ziemię.

Czerwień cynobrowa to jaskrawa czerwień widoczna w ranach i we krwi Jezusa; oznacza męczeństwo. Wyznacza ona również ramkę krzyża całej ikony.

Niebieski to kolor naszego krzyża. To symbol nieba. Przez tę barwę krzyż jakby staje się widocznym oknem na rzeczywistość niebiańską. Ten nasycony, ciemny niebieski oznacza boskość Jezusa.

Złoto – kolor ponad kolorami, symbol boskiej niedostępnej światłości. Dzięki niej ikona jest jak rozświetlona blaskiem. Do prac

nad naszą ikoną Pan Roman wykorzystał 23 i 3/4 karatowego złota w płatkach. Użył 275 płatków, które miały 8 cm na 8 cm.

Nasza ikona krzyża powstawała 40 dni, osiągnęła 4 metry wysokości i wagę ok. 200 kg.

Warto zauważyć, że w tym trudnym czasie wojny za wschodnią granicą kwota przeznaczona na drewnianą deskę naszej ikony została przeznaczona przez stolarza na cel charytatywny. W imię wolności i zwycięstwa dla narodu Ukraińskiego.

Ikona została postawiona w nawie bocznej

przez chłopców z fundacji „Ławka rezerwowych”, w której pracuje się przez sport z młodzieżą zagrożoną marginalizacją. Chłopcy przyjeżdżali też na spotkanie z Panem Romanem, aby posłuchać o sztuce ikonopisania.

14 września w dniu uroczystości Podwyższenia Krzyża Świętego po Mszy o godz. 18.00 odbyło się przy niej nabożeństwo z adoracją krzyża.

Już od trzech niedziel znajduje się w prezbiterium. Zostanie poświęcona w dniu uroczystości św. Łukasza 18 października na Mszy świętej. Serdecznie zapraszamy.

Monika Gawkowska

Z ŻYCIA PARAFII

Archidiecezjalna Pielgrzymka Rowerowa z Warszawy na Jasną Górę

W tym roku, gdy nadszedł sierpień, znowu zaczął się czas pielgrzymowania ku Jasnej Górze. Kroczyły liczne pielgrzymki piesze z różnych zakątków naszej Ojczyzny oraz coraz większa liczba pielgrzymek rowerowych zmierzała do Maryi w Częstochowie.

Od dwudziestu już lat, co roku pielgrzymując na rowerze z Warszawy na Jasną Górę. Początki były skromne, bo 32 osoby wyruszyły na szlak rowerowy ku Maryi. Były to osoby zapracowane, które nie mogły sobie pozwolić na dziesięciodniowe pielgrzymowanie piesze i stąd właśnie powstała taka inicjatywa... Zazwyczaj to księża organizują pielgrzymki, a tu stało się odwrotnie – to świeccy poszukiwali kapłana, aby ich wyjazd nie był wycieczką lub rajdem, ale pielgrzymką. Apogeum przyszło po kilku latach, gdy do naszej grupy

zapisano się 489 osób i w tak wielkiej liczbie ciągnęliśmy z Warszawy ku Częstochowie.

Obecnie i z Warszawy wyjeżdżają różne grupy pielgrzymkowe. Nasza parafia i sztab osób odpowiedzialnych każdego roku od ośmiu lat organizuje dwie pielgrzymki w różnych terminach:

Pierwsza grupa pielgrzymowała w dniach 11 – 14 sierpnia w liczbie 94 osób (w tym 40 kobiet, 54 mężczyzn, najmłodszy uczestnik Bartłomiej miał 11 lat, zaś najstarszy Lech – 75 lat);

Kolejna grupa pielgrzymowała w dniach 22 –

26 sierpnia w liczbie 83 osób (w tym 42 kobiety i 41 mężczyzn; najmłodszy uczestnik – Miłosz miał 9 lat, zaś najstarszy Bogusław – 81 lat). Łącznie w obydwu pielgrzymkach wzięło udział 177 osób.

W przyszłym roku również planujemy pielgrzymować. Ja zapraszam szczególnie w drugim terminie (bo osobiście biorę udział w tej pielgrzymce i wyjeżdża ona z naszego kościoła)... Zaplanuj sobie urlop i trenuj wytrwale, aby mieć jak najwięcej przyjemności, a jak najmniej bólu różnych części ciała, a o owoce duchowe wcale nie musisz się martwić... O to zadba już Maryja.

Są również organizowane jednodniowe pielgrzymki w sezonie od kwietnia do października w pierwsze soboty miesiąca. Zapraszamy serdecznie!!! Więcej zdjęć i informacji zobacz na: www.warszawskarowerowa.pl

ks. Konrad

Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię.
(Mt 11, 28)

Jak przyjść do Jezusa? Co zrobić, by być przez Niego pokrzepionym? Czy to w ogóle możliwe? A może słowa z 11 rozdziału Ewangelii wg św. Mateusza to jakaś piękna metafora, której nie można traktować dosłownie?

Spróbuję na te pytania odpowiedzieć, mając w pamięci doświadczenie tegorocznej pielgrzymki rowerowej na Jasną Górę, która wyruszyła z naszej parafii 22 sierpnia. Uczestniczyłem w niej już czwarty raz, więc – patrząc po ludzku – nic nowego mnie nie spotkało: ta sama trasa, ten sam cel, ten sam trud jazdy na rowerze, ten sam duszpasterz, nawet ludzie w dużej części ci sami. Po co więc pojechałem? Żeby pomóc, by być z tymi, których polubiłem i przede wszystkim, żeby nawiedzić Matkę Bożą w Jej sanktuarium. Ale Pan Bóg zawsze daje więcej, niż się spodziewamy. Ta pielgrzymka była dla mnie doświadczeniem dwóch ważnych prawd: Bożej Opatrzności i obecności Maryi przy mnie.

Opatrzność czuwała nad nami cały czas. Przykładów można by podawać

wiele, ale opiszę tylko jeden: To był trzeci dzień. Byliśmy już po Mszy świętej i jechaliśmy w stronę noclegu. W miejscowości Błogie zrobiliśmy planowany postój. Nim ostatni pielgrzymi zdążyli dojechać, zaczęło bardzo mocno padać. Nie był to jakiś przelotny deszczyk – inaczej nie stłoczylibyśmy się w ciasnej kuchynie kościoła w tak szybkim tempie. Na szczęście za chwilę ksiądz proboszcz otworzył kratę i mogliśmy wejść. Usiedliśmy i czekaliśmy, aż ulewa ustanie, choć jakoś się jej specjalnie nie spieszyło. Za to za chwilę wybrzmiał dźwięk sygnaturki i rozpoczęła się Msza święta. Niby nic dziwnego, że w kościele jest Msza, jednak wtedy nie za bardzo się tego spodziewaliśmy. Deszcz padał i padał, ale pod koniec Eucharystii chyba wziął do siebie słowa „Idźcie w pokoju Chrystusa” i... poszedł, byśmy mogli odjechać pokrzepieni łaską Bożą i z suchymi ubraniami. Co Pan Bóg chciał przez to powiedzieć? – to pytanie zostało w sercu nas wszystkich. Dodam tylko, że ta parafia była pod wezwaniem Narodzenia Najświętszej Maryi Panny i św. Mikołaja.

Obecności Maryi doświadczyłem wyraźniej pod sam koniec. To przeżycie z jednej strony wspólnotowe, bo radość

z przybycia do naszej Matki towarzyszyła wszystkim, a z drugiej strony bardzo indywidualne. To tak jak pewność dziecka, że mama jest przy nim na wyciągnięcie ręki i otacza go opieką, tak że niczego mu nie brakuje. Dziecko jest tego pewne, zwraca się do mamy z ufnością i jest szczęśliwe, choć nie wiem, czy potrafiłoby wyjaśnić dlaczego tak jest. Toteż i ja na tym poprzestaną.

A jak doświadczenie pielgrzymki może pomóc w odpowiedzi na pytania, które postawiłem na początku? Bardzo prosto. Sama pielgrzymka jest odpowiedzią. Najprostsza droga do Jezusa prowadzi przez Maryję. Kto idzie do Maryi, tak naprawdę idzie do Jezusa, bo Ona do Niego prowadzi. Co zrobić, by być przez Niego pokrzepionym? – przyjść, a o tego kto wierzy i idzie do Niego On sam się troszczy, a przecież jest Bogiem i może wszystko. Wiem, bo szedłem (w zasadzie jechałem rowerem) i chcę iść dalej w życiu pielgrzymim szlakiem ku niebu.

kleryk Łukasz

Z ŻYCIA PARAFII

Odpust parafialny

W najbliższy wtorek, dnia 18 października, obchodzimy święto świętego Łukasza Ewangelisty. To szczególnie dzień dla naszej parafialnej wspólnoty!

To nie tylko okazja do świętowania uroczystości patrona parafii, ale również ogromna łaska Bożego Miłosierdzia dla nas. Ten dzień jest związany z możliwością uzyskania daru duchowego, jakim jest **odpust zupełny**, czyli darowanie wszystkich kar doczesnych za popełnione grzechy nasze lub duszy w czyścisku cierpiącej.

Przez grzech bowiem zaciągamy winę wobec Boga i ponosimy karę, która ma pomóc przewyciężyć zło, jakie grzech w nas posiał i wyrządził. Karę można odpokutować w doczesności np. przez uczynki pokutne, uczynki miłosierdzia, inne dobre uczynki czy modlitwy.

Przypomnijmy, pod jakimi **warunkami** mo-

żemy uzyskać **odpust zupełny**:

- stan łaski uświęcającej (spowiedź sakramentalna),
- Komunia święta ofiarowana w tej intencji,
- nieprzywiązanie do grzechu powszedniego,
- dowolna modlitwa w intencjach Ojca świętego.

Naszą uroczystość poprzedza **40-godzinne nabożeństwo**:

Sobota 15 października i poniedziałek 17 października:

godz. 10.00 - Msza św. i wystawienie Najświętszego Sakramentu

godz. 15.00 - Koronka do Bożego Miłosierdzia

godz. 18.00 - Msza św. wieczorna i nabożeństwo różańcowe

godz. 20.30 - Nieszpory o Najświętszym Sakramencie

godz. 21.00 - Apel Jasnogórski i zakończenie adoracji

Niedziela 16 października

Adoracja Najświętszego Sakramentu w godzinach 14.00 – 16.00 oraz 21.00 – 22.00.

Zapisy na adorację przez naszą stronę internetową <https://www.swlukasz.waw.pl/>

18 października o godz. 18.00 odbędzie się uroczysta Eucharystia odpustowa, podczas której zostanie poświęcona Ikona Krzyża, umieszczona w prezbiterium nowego kościoła. Kazania eucharystyczne wygłosi ks. Jacek Maliszewski.

DO ZOBACZENIA!

Deus Caritas est

Nowe postumenty

Zbiórka na postumenty w naszej parafii zorganizowana była w marcu obecnego roku. Zebrałiśmy wówczas 2720,40 zł podczas jednej niedzielnej Mszy świętej. Za zebrane pieniądze zakupione zostały dwa postumenty pod figury. Pierwotnym celem było eksponowanie przede wszystkim figury Matki Bożej oraz św. Józefa. Natomiast zakupione postumenty są uniwersalnymi meblami służącymi do wystawiania różnych figur. W przyszłości mogłyby służyć do ustawiania na nich figur innych świętych, których kult rozwija się w naszej parafii, np. św. Łukasza czy św. Ojca Pio.

Stawiając na postumencie figurę świętego nie traktujemy jej jako wize-

runek tej osoby, lecz jako pomoc w zachowaniu pamięci o niej. Celem sztuki sakralnej jest przybliżenie nas do rzeczywistości Boskiej, czasami wprowadzenia w Boskie tajemnice czy skłanianie do przemiany życia, do naśladowania życia tego świętego. Z chwilą, kiedy staniami przed Bogiem twarzą w twarz jako ludzie zbawieni, sztuka sakralna będzie już niepotrzebna. Zanim to się jednak stanie, może ona odegrać ważną rolę w budzeniu w naszych sercach żywej wiary.

Tomasz

CO NAM MÓWIĄ ŚWIĘCI?

Błogosławiony

KSIĄDZ STANISŁAW PYRTEK

Na świat przyszedł 21 marca 1913 r. w wiosce Bystra Podhalańska w Małopolsce w zaborze austriackim. Jego rodzice: Józef i Ludwika, z domu Cholewa, byli rolnikami. Stanisław miał dwie siostry. Ukończył czteroletnią szkołę podstawową w Jordanowie, przez kilka lat pomagał w rodzinnym gospodarstwie, a w 1926 r. rozpoczął naukę w Prywatnym Miejskim Seminarium Nauczycielskim w Jordanowie.

Po kilku miesiącach z powodów finansowych (rodziców nie było stać na wysokie czesne i opłacenie stancji) przeniósł się do ośmioletniego gimnazjum humanistycznego im. Seweryna Goszczyńskiego w Nowym Targu, które ukończył w 1934 r. Próbował dostać się do Wyższego Seminarium Duchownego w Krakowie, ale z braku miejsc nie został przyjęty. Został alumnem Seminarium Duchownego im. św. Józefa w Wilnie, studiował także na Wydziale Teologicznym wileńskiego Uniwersytetu im. Stefana Batorego.

Zabrakło mu roku do uzyskania święceń kapłańskich, kiedy wybuchła II wojna światowa. Ponieważ był wówczas na wakacjach w rodzinnym domu, pośpiesznie wrócił do okupowanego przez Rosjan Wilna i znalazł się w gronie 90 alumnów, którzy pragnęli dokończyć naukę w seminarium. 26 października 1939 r. Rosjanie oddali Wilno Litwinom, ale mimo represji wobec Polaków seminarium działało dalej. Stanisław Pyrotek święcenia kapłańskie przyjął 16 czerwca 1940 r. z rąk swego ordynariusza, abpa Romualda Jałbrzykowskiego w bazylice archikatedralnej pw. św. Stanisława Biskupa i św. Władysława dzień po ponownym zajęciu miasta przez Rosjan. Obro-

nił również pod kierunkiem ks. Michała Sopoćko pracę magisterską na temat apostołstwa świeckich kobiet i uzyskał stopień magistra na Uniwersytecie im. Stefana Batorego, który działał już wtedy w podziemiu.

Przez rok po otrzymaniu święceń kapłańskich posługiwał w parafii pw. św. Anny w Duksztach Pijarskich (ok. 25 km od Wilna). W lipcu 1940 r. rozpoczęły się masowe wywózki Polaków na Syberię, a także prześladowania kapłanów. Ks. Stanisław został mianowany wikariuszem parafii pw. Najświętszego Bożego Ciała w Ikażni w rejonie brasławskim obwodu witebskiego (dziś Białoruś). Miał pomagać ks. Władysławowi Maćkowiakowi, młodemu kapłanowi, który po rozpoczęciu okupacji rosyjskiej, gdy miejscowy proboszcz zaginął w czasie działań wojennych, musiał przejąć jego obowiązki. Od czerwca 1940 r. tereny te zajęli Niemcy, którzy niemal natychmiast rozpoczęli eksterminację Polaków. Obaj kapłani mimo formalnych zakazów intensywnie prowadzili pracę duszpasterską, m.in. katechizację dzieci i młodzieży. Zostali zadenuncjowani przez miejscowego weterynarza. Uprowadzono ich o tym, ale nie zdecydowali się opuścić swoich parafian.

3 grudnia 1941 r. ks. Maćkowiak został aresztowany przez gestapo i zawieziony do więzienia w Brasławiu. Następnego dnia z jego rzeczami osobistymi oraz prośbą o zwolnienie kapłana zjawili się u komendanta aresztu ks. Pyrotek i został również zatrzymany. Obaj kapłani byli wielokrotnie przesłuchiвани i bestialsko bici. Świadek zapamiętał ich wyszeptywaną modlitwę: „Pro Christo...”. W Wigilię 24 grudnia 1941 r. obu kapłanów wywieziono do więzienia w Berezwecczu (ok. 80 km na południe od Brasławia) w dawnym klasztorze bazylianów. Na początku 1942 r. do Stanisława i Władysława dołączył jeszcze jeden kapłan, ks. Mieczysław Bohatkiewicz, proboszcz z Dryssy w diecezji pińskiej. Duchowni byli w fatalnym stanie fizycznym i na prośbę miejscowego proboszcza, ks. Antoniego Zienkiewicza, wszystkich trzech umieszczono w szpitalu w Głębokiem, pozwolono im nawet sprawować Mszę św. Nie skorzystali z propozycji dyrektora szpitala dr Janusza Zasztowta, aby uciec. Parafianie próbowali wykupić ich z rąk niemieckich oprawców, zbierali w tym celu złoto i pieniądze. 2 marca 1942 r. wszyscy wyspowiadali się u ks. Bartoszewicza, który wspominał: „Podziwiałem ich pokój ducha

i radość wewnętrzną z tej świadomości, że idą na śmierć i wkrótce oddadzą życie za wiarę”. Wieczorem tego dnia ks. Stanisław i ks. Bohatkiewicz zostali przewiezieni do więzienia w Berezwecczu.

Następnego dnia zostali zabrani na egzekucję, żegnani przez uwięzionych parafian, których pocieszała: „Nie płaczcie, nasza śmierć będzie dla was uwolnieniem, będziecie wolni wszyscy. Ofiarujemy naszą krew za was”. 4 marca 1942 r. w dzień uroczystości św. Kazimierza - królewicza, który jest patronem wileńskiej prowincji kościelnej, wszystkich trzech księży wraz z ochrzczonej Żydówką i czterema żołnierzami sowieckimi rozstrzelano w lesie Borek, który leży po przeciwnej od Berezweccza stronie jeziora Wielkiego. Pogrzebano wszystkich w zbiorowym dole. Ich ostatnimi słowami miały być „Niech żyje Chrystus Król”.

Ich uwięzieni parafianie zostali następnego dnia uwolnieni. Cztery miesiące później 4 lipca 1942 r. w lesie Borek Niemcy zastrzelili kolejnych pięciu kapłanów: Bolesława Maciejewskiego, Romualda Dronicza, Adama Masiulanisa, Antoniego Skorko oraz Władysława Wieczorka. Po zakończeniu działań wojennych na terenie lasu Borek nie dokonano ekshumacji, mimo, że Niemcy rozstrzelali tam ok. 30 tysięcy ofiar: rosyjskich jeńców, Żydów z getta w Głębokiem, Polaków. Być może dlatego, że Rosjanie chowali tam również tych, których sami zamordowali.

Księża Maćkowiak, Pyrotek i Bohatkiewicz znaleźli się w gronie 108 męczenników II wojny światowej beatyfikowanych przez św. Jana Pawła II 13 czerwca 1999 r. w Warszawie.

W Jordanowie, rodzinnej parafii księdza Stanisława, ogłoszono go za zgodą ówczesnego ordynariusza krakowskiego Franciszka Antoniego kard. Macharskiego patronem katechetów.

Joanna Matkowska

Źródło: <http://www.swzygmunt.knc.pl/SAINTS/HTMs/0304b1STANISLAWPYRTEKmartyr01.htm>

KATOLICKA AGENCJA INFORMACYJNA

Kard. Nycz: trzeba przywrócić porządek w kościelnym nauczaniu

„Jest wiele sposobów, by wrócić w Kościele i w Polsce do pewnego porządku w nauczaniu. Ale najlepszy to uprawianie zdrowej, głębokiej teologii” – mówił kard. Kazimierz Nycz podczas inauguracji roku akademickiego w Akademii Katolickiej w Warszawie.

Wielogłosowym śpiewem tradycyjnego hymnu do Ducha Świętego rozpoczęła się Msza święta, podczas której studenci, profesorowie, pracownicy Akademii Katolickiej w Warszawie oraz przedstawiciele świata nauki i kultury zawieźli Bogu nowy rok akademicki.

Jak wskazał we wprowadzeniu do liturgii rektor AKW, ks. prof. Krzysztof Pawlina, Eucharystia jest centrum studiów teologicznych. Przypomniał akademicki zwyczaj przerywania cyklu zajęć na południową Mszę i podkreślił fundamentalne znaczenie Eucharystii zwłaszcza dla teologów.

Mszy w kościele seminaryjnym przy Krakowskim Przedmieściu przewodniczył i kazanie wygłosił metropolita warszawski i Wielki Kanclerz uczelni, kard. Kazimierz Nycz. Koncelebrowali ją licznie zebrani biskupi i księża.

Metropolita warszawski witając zebranych wskazał, że ich liczna obecność świadczy o ważnym i dużym zasięgu środowiska teologicznego i naukowego Warszawy. Wyraził radość, że nie czeka się na „lepsze czasy”, ale mimo aktualnych trudów podejmowane jest to najważniejsze zadanie, jak mówił Jan Paweł II – wychowanie i kształtowanie nowego pokolenia. To wielka radość, wielka odpowiedzialność, ale i bez wątpienia słodki trud. Takim słodkim trudem jest wychowanie i kształcenie młodego pokolenia – stwierdził hierarcha. Dodał, że zdobycie szerokiej wiedzy pozwala zobaczyć współczesny świat i jego rozwój w perspektywie, również teologicznej. Zdobyte kompetencje natomiast pomogą młodym w przyszłości kierować światem.

Hierarcha podkreślił jednak, że nie tylko cele naukowe są tu istotne, ale również wymiar formacyjny – etyczny – moralny: „W czyje ręce uczelnia wkłada tę ogromną wiedzę i umiejętności? Kto będzie odpowiadał za ten świat, za postęp, za troskę o przyszłość? Za służbę ludziom?”. Wskazał, że ten etyczny wymiar to nie tylko zadanie wydziałów teologicznych, ale i duszpasterstw akademickich, apelując o otwartość na tę komplementarność i wspieranie jej: „nie mówimy,

by dodawać do wymiaru naukowego uczelni wymiary duchowy i religijny, bo one nie tylko coś dodają, ale są istotnym elementem kształcenia i wychowania”.

Za odczytaniem podczas liturgii słowa fragmentem Listu św. Pawła do Galatów kaznodzieja zwrócił uwagę na wychowanie do wolności. „Do wolności – by człowiek umiał z niej korzystać, do wolności życia w dekalogu, ale także wychowanie do wolności ‘od’ – od tych wszystkich rzeczy warunkujących dzisiejszego człowieka – niewiedzy, internetu, uzależnień i grzechu, który zniewala” – mówił, przywołując słowa św. Pawła: „Ku wolności oswobodził nas Chrystus”.

Nawiązując do fragmentu Ewangelii, w której lud żądał od Jezusa znaku, na co Pan odpowiedział, że będzie dany tylko „znak Jonasza”, kard. Nycz powiedział: „Chrystus ukrzyżowany i zmartwychwstały jest tym znakiem – do którego wszystko się musi sprowadzać i od którego wszystko wychodzi”.

Od lat jesteśmy świadkami rozmaitych zapotrzebowań na cudowności, chodzenie za rozmaitymi prorokami współczesnych czasów, licznymi guru głoszącymi swoje własne wizje zamiast kerygmatu – trzeba to powiedzieć. Jest wiele sposobów, by wrócić w Kościele i w Polsce do pewnego porządku w nauczaniu. Ale najlepszy to uprawianie zdrowej,

głębokiej teologii. Nie ścieżki publicystyczne a sedno, gdzie jest Chrystus ukrzyżowany i zmartwychwstały. I taką teologię niech mają przyszli kapłani w kazaniach i katechezach – mówił metropolita warszawski, podkreślając, że nie ma lepszego lekarstwa na aktualny kryzys niż głęboka teologia.

Śpiew podczas liturgii poprowadził chór Instytutu Sztuki Sakralnej AKW.

Po Mszy i odśpiewaniu „Gaude Mater Polonia” miały miejsce dalsze uroczystości, w których oprócz studentów AKW oraz wydziałów i instytutów do niej afiliowanych udział wzięli kard. Kazimierz Nycz, nuncjusz apostolski abp Salvatore Pennacchio, biskupi z diecezji, w których funkcjonują seminaria, wydziały i instytuty afiliowane do Akademii oraz ich rektorzy lub dyrektorzy. Również klerycy i zakonnicy, wśród których oprócz jezuitów pierwszy raz pojawili się w tym roku przyjęci w struktury AKW dominianie i karmelici.

Tradycyjnego kolorytu uroczystości nadała obecność wystrojonych w togi władz warszawskich i pozawarszawskich uczelni. Obecni byli przedstawiciele ministerstw, organizacji akademickich, samorządowych i pozarządowych.

KĄCIK SPORTOWY

Znamy Mistrza Świata Formuły 1, Max Verstappen Obronił Tytuł.

Max Verstappen został mistrzem świata F1. Holender wygrał Grand Prix Japonii, ale jego świętowanie nie przebiegało w normalnych okolicznościach. Wyścig stał pod znakiem ulewnych opadów deszczu i został przerwany już po drugim okrążeniu. Mimo tego doszło do kilku bardzo nieprzyjemnych zdarzeń. Carlos Sainz uderzył w barierkę, natomiast Pierre Gasly o mały włos trafiłby w pojazd holowniczy, który miał ściągnąć bolid Hiszpana. Ostatecznie jednak do rywalizacji wrócono, skrócono jednak dystans całego wyścigu, co mogło mieć bezpośredni wpływ na losy mistrzostwa i jak się okazało, tak właśnie było.

Zmagania wygrał Max Verstappen i zaraz po wyścigu został ogłoszony nowym mistrzem świata. Holenderski kierowca potrzebował mieć w Japonii osiem punktów więcej od Charlesa Leclera i sześć więcej od Sergio Perea. Jednak, gdy policzono punkty za wyścig okazało się, że Holender jednak mistrzem nie jest właśnie z powodu przerwania wyścigu, wszyscy bowiem byli pewni, że w tej sytuacji nie będzie przyznawana maksymalna liczba punktów. Przejechano bowiem nieco ponad 50 proc. planowanego pełnego dystansu. Zgodnie z regulaminem kierowcy, którzy znaleźli się w pierwszej dziesiątce takiego wyścigu, dostają 75 proc. punktów, które przysługują im za zajętą pozycję.

Według tego zapisu Verstappen powinien dostać 19 zamiast 25 punktów. W związku

z tym Holendrowi brakowało jednego punktu do mistrzostwa. Z pomocą przyszedł jednak regulamin, który precyzuje, że przepis dotyczący mniejszej liczby punktów obowiązuje tylko wtedy, jeśli wyścig zostanie przerwany i nie będzie wznowiony po przejechaniu ponad 50 proc. wyścigu. Zawody w Japonii wznowiono, przejechano ponad połowę dystansu, dlatego przyznano Holendrowi maksymalną liczbę punktów, dzięki czemu ostatecznie za zwycięstwo dostał 25 punktów. Perez za drugie miejsce dostał ich 18, Leclerc za trzecie - 15. Tym samym drugi raz z rzędu Verstappen został mistrzem świata. Choć jest to z pewnością najdziwniej potwierdzony tytuł w historii Formuły 1. Sam mistrz do końca nie był pewny i nie wiedział, czy faktycznie ma już swój tytuł. Gdy już wszystko było jasne, powiedział:

- Zapewnienie sobie tytułu w tym miejscu jest czymś szczególnym...

Pytanie tylko, co miał na myśli; bardziej swoje sportowe osiągnięcie, czy jednak przebieg wyścigu i ustalenie zwycięzcy?

Piłkarska Reprezentacja Polski poznała rywali w eliminacjach do Euro 2024 w Niemczech.

W niedzielę rozlosowano grupy eliminacji Euro 2024 i reprezentacja Polski poznała rywali na drodze do turnieju finałowego.

Biało-Czerwoni byli rozstawieni dzięki temu, że utrzymali się w elicie rozgrywek Ligi Narodów, więc mogli wpaść wyłącznie na teoretycznie słabszych rywali od siebie. Nie musiało być jednak tak łatwo, bowiem w drugim koszyku były m. in. Francja i Anglia.

Uniknęliśmy jednak zarówno mistrzów świata, jak i wicemistrzów Europy i z drugiego koszyka trafiliśmy do grupy E. Znów okazało się, że akurat w losowaniach mamy sporo szczęścia. Czesi z drugiego koszyka byli jednym z najłatwiejszych rywali. Podobnie Albańczycy z trzeciego. W naszej grupie znalazły się też Mołdawia i Wyspy Owcze. Tak naprawdę bardzo trudno przypomnieć sobie sytuację, w której reprezentacja Polski

trafiłaby na grupę nawet nie tyle śmierci, co po prostu bardzo trudną. Problemem w kolejnych turniejach bądź eliminacjach, w momentach niepowodzeń, nie byli przeciwnicy, a bardzo niski poziom polskiego zespołu. Pewnie dlatego dobre nastroje zaraz po losowaniu tonował w swojej wypowiedzi trener naszej reprezentacji Czesław Michniewicz, który powiedział:

– Losowanie jeszcze niczego nie przesądza. Jeśli nie awansujemy na Euro 2024, będzie to wstyd na cały kontynent. To obiecująca grupa, która daje wiele szans na występ w Niemczech.

W sumie rozlosowano dziesięć grup - siedem pięcioletnich oraz trzy sześciopięcioletnie. W tych mniej licznych znalazły się

Hiszpania, Holandia, Włochy i Chorwacja, które wystąpią w turnieju finałowym Ligi Narodów i muszą mieć mniej meczów eliminacyjnych w kalendarzu.

W kwalifikacjach bezpośredni awans wywalczy 20 ekip, a 21. będą gospodarze turnieju - Niemcy, którzy w kwalifikacjach nie biorą udziału. Trzy pozostałe miejsca obsadzą zwycięzcy turniejów barażowych. W nich zobaczymy najlepsze zespoły z Ligi Narodów, które nie zdołają wywalczyć awansu ścieżką tradycyjną.

Eliminacje Euro 2024 wystartują 23 marca przyszłego roku i potrwać do 21 listopada. Turniej finałowy zaplanowano między 14 czerwca a 14 lipca 2024.

Bartosz

MAMY POLECAJĄ

SAŁATKA MILIONERA

Salatka milionera to bardzo prosta i smaczna przystawka. Wspaniale smakuje, a dodatkowo pięknie prezentuje się na stole. Wszystko dzięki kolorowym warstwom, które idealnie do siebie pasują pod względem wizualnym i smakowym.

Wykonanie:

Filet z kurczaka myjemy, oczyszczamy, a następnie kroimy w kosteczkę. Doprawiamy przyprawą do kurczaka, solą, pieprzem, papryką słodką oraz czosnkiem granulowanym. Najlepiej przyprawić mięso kilka godzin wcześniej albo najlepiej dzień wcześniej i zostawić w lodówce, by przeszło przyprawami, jednak nie ma takiej konieczności. Zamarynowane mięso podsmażyć na odrobinie oliwy i odstawić do przestygnięcia.

Ogórka obrać ze skórki, następnie wydrążyć z niego gniazdo nasienne, zetrzeć na tarce o dużych oczkach. Lekko posolić i odstawić, by puścił wodę. Kiedy kurczak wystygnie, odsączyć wodę z ogórka.

Jajka ugotować na twardo, obrać i pokroić w kostkę. Pora umyć i pokroić w półkrażki. Kukurydzą odsączyć z zalewy.

Pomidorki koktajlowe przekroić na połowki i poukładać na ręczniku papierowym miejscami przecięcia w stronę ręcznika, by odsączyć je z nadmiaru soku.

Jogurt naturalny wymieszać z majonezem, przeciśniętym przez praskę czosnkiem, startym na tarce ogórkiem, solą oraz pieprzem.

Salatkę układać warstwowo:

- kurczak
- por
- kukurydza
- sos
- pomidorki koktajlowe, oprzeć o ścianki salaterki
- wierzch wypełnić pokrojonymi jajkami

Składniki:

- 500 g fileta z kurczaka
- 1 por
- 1 puszka kukurydzy
- 5 jajek
- 1 ogórek świeży
- 10 pomidorków koktajlowych
- 2 ząbki czosnku
- 250 ml jogurtu naturalnego
- 2 łyżki majonezu
- sól i pieprz do smaku
- ½ łyżeczki papryki słodkiej
- ½ łyżeczki czosnku granulowanego
- 1 łyżeczka przyprawy do kurczaka

Bartoszowa

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś przypada kolejna rocznica wyboru kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową. Przez wstawiennictwo świętego Jana Pawła II módlmy się o Bożą opiekę dla całej naszej Ojczyzny.

2. Dziś przypada również kolejny Dzień Papieski. Modlitwą i ofiarami do puszek wspieramy *Fundację „Dzieło Nowego Tysiąclecia”*. Głównym jej zadaniem jest promocja nauczania Jana Pawła II oraz wspieranie edukacji dzieci i młodzieży z ubogich rodzin. **Dziękujemy za każdy gest życzliwości i wsparcie tej inicjatywy.**

3. We wtorek 18 października przypada święto św. Łukasza Ewangelisty. Jest to dzień Odpustu w naszej Parafii. Zapraszamy na uroczystą sumę odpustową na godz. 18.00. Sumę odpustową odprawi i kazanie wygłosi ks. Robert Mikos, wieloletni wikariusz naszej parafii sprzed kilkunastu lat. Chorych zapraszamy w odpust na Mszę św. o godz. 10.00 Tego dnia Nabożeństwo Różańcowe będzie odprawione o godz. 17.15.

4. Uroczystości odpustowe poprzedza Nabożeństwo Czerdziestogodzinnie. W poniedziałek adoracja Najświętszego Sakramentu rozpocznie się Mszą św. o godz. 10.00, o godz. 15.00 koronka do Bożego Miłosierdzia, Msza św. wieczorna i modlitwa różańcowa o godz. 18.00, Nieszpory o godz. 20.30 i zakończenie Adoracji o godz. 21.00. A dziś w niedzielę Adoracja Najświętszego Sakramentu w godzinach: 14.00 – 16.00 i 21.00 – 22.00.

5. W sobotę, 22 października, w liturgii będziemy wspominać świętego Jana Pawła II. We Mszy wieczornej będziemy również wzywać orędownictwa św. Rity. Jest to Msza zbiorowa.

6. W następną niedzielę wieczorna Msza św. o godz. 18.00 będzie sprawowana ku czci św. Ojca Pio. Jest to również Msza zbiorowa, możemy więc jeszcze dołączyć nasze intencje.

7. Przez cały październik z Matką Bożą trwamy na modlitwie różańcowej. Rozważając tajemnice z życia Jezusa i Maryi, w różańcowe dziesiątki wplatamy wszystkie nasze sprawy osobiste, sprawy naszych rodzin, narodu, Kościoła. W ten sposób prosta modlitwa różańcowa pulsuje naszym życiem. Spróbujmy na nowo odkryć różaniec we wspólnocie parafialnej i w zaciszu domowego Kościoła. **Na nabożeństwo październikowe gromadzimy się w naszym kościele codziennie po Mszy wieczornej o godz. 18.00. Dzieci zapraszamy na modlitwę różańcową w poniedziałek, środę i piątek na godz. 17.30.**

8. Przyjmujemy na wypominki – modlitwę Kościoła za zmarłych. Wypisane imiona naszych zmarłych można składać w zakrystii, bądź kancelarii parafialnej na wypominki jednorazowe – odczytywane 1 i 2 listopada, wypominki miesięczne – czytane podczas modlitwy różańcowej w listopadzie i wypominki roczne czytane przed Mszą św. co miesiąc przez rok. **W kruchcie wyłożone są kartki, na które możemy wpisywać imiona naszych zmarłych na wypominki parafialne.**

9. Dziękuję wszystkim, którzy pośpieszyli z pomocą w przygotowaniu naszej świątyni do odpustu.

10. Za tydzień ofiary składane na tacę będą przeznaczone na naszą budowę.

Również za tydzień po każdej Mszy św. młodzież z grupy „2 Piętro” będzie rozprawdzać znicze. Dochód ze sprzedaży jest przeznaczony na wyjazd na Światowe Dni Młodzieży.

10. Zapraszamy do skosztowania papieskich kremówek. Można je nabyć obok kaplicy. Dochód ze sprzedaży tych słodkich cegiełek przeznaczony jest na budowę nowego kościoła.

11. W garażu obok kaplicy można nabyć prasę katolicką.

INTENCJE MSZALNE

17 – 30 października 2022 r.

17. 10 – poniedziałek (wspomnienie św. Ignacego Antiocheńskiego):

7.00: śp. Grzegorz Tataryn – 17 greg.
 7.00: za wstawiennictwem świętego Ignacego Antiocheńskiego
 prośba o żarliwą wiarę dla Maksymiliana
 7.30: śp. Oliwia Kulis – 17 greg.
 7.30: za Małgorzatę w dniu imienin z prośbą o Boże łaski i mocę
 10.00:
 18.00: dziękczynno – błagalna w 14 rocznicę urodzin Anny

18. 10 – wtorek (święto świętego Łukasza Ewangelisty – ODPUST PARAFIALNY):

7.00: śp. Grzegorz Tataryn – 18 greg.
 7.00: za wstawiennictwem św. Łukasza prośba o łaskę zdrowia
 dla Maksymiliana
 7.30: śp. Oliwia Kulis – 18 greg.
 10.00: za chorych
 18.00: za Parafian

19. 10 – środa (wspomnienie bł. Jerzego Popieluszki):

7.00: śp. Grzegorz Tataryn – 19 greg.
 7.00: śp. Michalina Zięba – 17 r.śm.
 7.30: śp. Oliwia Kulis – 19 greg.
 7.30: śp. Bogusław Jarzyna – 13 r.śm., Mieczysława i Wilhelm
 Kluss, c.r. Jarzynów, Chodkowskich i Kędzierskich
 18.00: zbiorowa ku czci Matki Bożej Nieustającej Pomocy

20. 10 – czwartek (wspomnienie św. Jana Kantego):

7.00: śp. Grzegorz Tataryn – 20 greg.
 7.00: za wstawiennictwem św. Jana Kantego prośba o gorliwość
 w nauce i szczęśliwe ukończenie studiów przez Maksymiliana
 7.30: śp. Irena – 13 r.śm.
 7.30: śp. Halina Przybysz oraz zmarli przodkowie z rodzin Mako-
 wieckich i Budziszewskich
 18.00: śp. Oliwia Kulis – 20 greg.

21. 10 – piątek:

7.00: śp. Grzegorz Tataryn – 21 greg.
 7.00: dziękczynno – błagalna z okazji 10 rocznicy urodzin Kamila
 i 6 rocznicy Antoniego z prośbą o błog. Boże i potrzebne łaski
 7.30: śp. Oliwia Kulis – 21 greg.
 7.30: za Piotra w intencji Bogu wiadomej
 18.00: śp. Edward – 8 r.śm.

22. 10 – sobota (wspomnienie św. Jana Pawła II):

7.00: śp. Grzegorz Tataryn – 22 greg.
 7.00: o błog. Boże dla Aleksandra i Marii
 7.30: za Piotra w intencji Bogu wiadomej
 7.30: śp. Oliwia Kulis – 22 greg.
 18.00: zbiorowa ku czci św. Rity

23. 10 – XXX niedziela zwykła:

7.00: śp. Ewa Hanula
 8.30: dziękczynna za anonimowego dawcę szpiku kostnego dla
 Filipa
 10.00: dziękczynna w 73 rocznicę urodzin Jolanty z prośbą
 o błog. Boże i łaski
 11.30: dziękczynna w 2 rocznicę urodzin Maksymiliana z prośbą
 o błog. Boże i łaski dla całej rodziny
 13.00: za Parafian:
 16.00: śp. Kazimierz Kardaszewicz – 7 r.śm.
 18.00: zbiorowa ku czci św. Ojca Pio
 20.00: śp. Oliwia Kulis – 23 greg.

24. 10 – poniedziałek:

7.00: śp. Grzegorz Tataryn – 24 greg.
 7.00: śp. Zofia, Józefa i Szczepan Rasińscy
 7.30: śp. Oliwia Kulis – 24 greg.
 7.30: śp. Jan Skatulski – 39 r.śm.
 18.00: śp. Tadeusz, Jan i Wiktoria Gerek, Genowefa, Józef Bry-
 czyńscy i ich rodzice, Jan, Konstancy, Krystyna Bryczyńscy, Mar-
 cin i Włodzimierz Trzeciakowscy

25. 10 – wtorek:

7.00: śp. Grzegorz Tataryn – 25 greg.
 7.00: dziękczynna w 47 rocznicę ślubu Lidii i Jana z prośbą
 o błog. Boże dla Jubilatów, ich dzieci i wnuków
 7.30: śp. Oliwia Kulis – 25 greg.
 7.30: za Piotra w intencji Bogu wiadomej
 18.00: śp. Piotr Włoskowiec

26. 10 – środa:

7.00: śp. Grzegorz Tataryn – 26 greg.
 7.00: o łaskę zdrowia dla Sławomira
 7.30: śp. Oliwia Kulis – 26 greg.
 7.30: śp. Władysław, Karolina i Mikołaj, Krzysztof, Stanisława
 i Bolesław
 18.00: zbiorowa ku czci Matki Bożej Nieustającej Pomocy

27. 10 – czwartek:

7.00: śp. Grzegorz Tataryn – 27 greg.
 7.00: śp. Wojciech Kujawski – 4 miesiąc po śmierci
 7.30: za Piotra w intencji Bogu wiadomej
 7.30: śp. Oliwia Kulis – 27 greg.
 18.00: śp. Wiesław Popiel – 1 r.śm.

28. 10 – piątek (święto świętych Apostołów Szymona i Judy Tadeusza):

7.00: śp. Józef i Wiesław Kasprzykowscy
 7.00: za wstawiennictwem św. Apostołów Szymona i Judy Tade-
 usza prośba o gorliwość w zachowywaniu przykazań Bożych
 w życiu przez Maksymiliana
 7.30: śp. Oliwia Kulis – 28 greg.
 7.30: za Piotra w intencji Bogu wiadomej
 18.00: śp. Grzegorz Tataryn – 28 greg.

29. 10 – sobota:

7.00: śp. Stanisław Skomiań – 50 r.śm.
 7.00: o łaskę uzdrowienia z nałogu i błog. Boże dla Włodka
 7.30: śp. Oliwia Kulis – 29 greg.
 7.30: za Piotra w intencji Bogu wiadomej
 18.00: śp. Grzegorz Tataryn – 29 greg.

30. 10 – XXXI niedziela zwykła:

7.00: śp. Jadwiga Strzelbiewska, Stanisław Odwald
 8.30: śp. Jadwiga, Franciszek, Mirosław, Waldemar oraz c.r.
 Wawrzynów i Jasińskich
 10.00: o błog. Boże z okazji imienin i 60 rocznicy urodzin
 dla Tadeusza Drąga
 11.30: śp. Grzegorz Tataryn – 30 greg.
 13.00: za Parafian:
 16.00: śp. Waław Dominiak
 18.00: śp. Oliwia Kulis – 30 greg.
 20.00: śp. c.r. Wołoszów i Galczaków

